IX. évf. 6. szám 1997. november – december

MARANA † THA

Jöjj el Uram! Jel 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

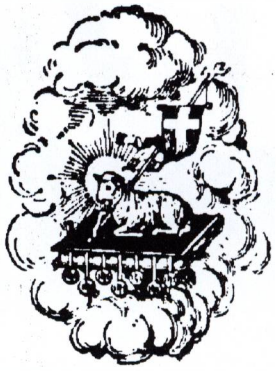
Halász Piusz: Csókoljon meg...

BARTH PASTOR: Áraszd ránk Uram újra a tüzet

Allan Panozza: Szolgáljunk Jézushoz hasonlóan

Petty Gallagher Mansfield: Áldott Ő, aki hitt

AZ ÉLETET LÉLEK

AZ EGYHÁZ TANÍTÁSÁBÓL

A 2000. ESZTENDŐ JUBILEUMÁNAK MOTÍVUMA: KRISZTUS, »KI FOGANTATÉK SZENTLÉLEKTŐL«

Az Egyház szívvel-lélekkel fordul a Szentlélekhez most, a huszadik század végén: Krisztus földi megjelenésének harmadik évezredét várjuk, miközben készülünk arra a nagy jubileumra, amellyel az Egyház ezt az eseményt ünnepelni szándékozik. Ezt az eljövetelt az emberi időszámítás olyan eseménynek tekinti, mely itt a földön az emberiség történetéhez tartozik. A szokásos időszámítás az éveket, századokat és évezredeket aszerint jelöli, hogy Krisztus születése **előttiek** vagy **utániak**.

De tudatában kell lennünk annak, hogy ez az esemény – számunkra, akik keresztények vagyunk – az apostol szerint *„az idők teljessége"*, mert az emberiség történetét teljesen áthatotta az Isten időmértéke: az ő transzcendens jelenléte az örök *„jelenben"*. Ő az, *„aki van, aki volt, és aki eljő"*, aki *„az alfa és az ómega, az első és utolsó, a kezdet és a vég."* **„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy** *aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem* **örökké éljen."** **„De amikor elérkezett az idők teljessége,** *az Isten elküldte a Fiát, aki asszonytól született... hogy az Isten fiaivá lehessünk."* És a Fiúnak, az Igének ez a megtestesülése **„a Szentlélek közreműködésével történt."**

Mindkét evangélista, akinek a názáreti Jézus születése és gyermeksége történetét köszönhetjük, ebben a dologban azonos módon fejezi ki magát. **Lukács szerint** Jézus születésének hírül adásakor Mária megkérdezte: *„Hogyan válik ez valóra, amikor férfit nem ismerek?"* Ezt a választ kapta: *„A Szentlélek száll reád, s a Magasságbeli ereje borít be árnyékával. Ezért a születendő Szentet is az Isten Fiának fogják hívni."* **Máté** kereken kimondja: *„Jézus Krisztus születésének ez a története: Anyja, Mária, Józsefnek a jegyese, még mielőtt egybekeltek volna, gyermeket fogant a Szentlélek erejéből."* Józsefet ez zavarba hozta, de álmában magyarázatot kapott! *„Ne félj attól, hogy feleségedül vedd Máriát, hiszen a benne fogant élet a Szentlélektől van. Fiút szül, akit Jézusnak nevezel el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől."*

Ezért vallotta az Egyház kezdettől fogva a **megtestesülés titkát**, ezt a sarkalatos misztériumot, a **Szentlélekhez kapcsolva**. Az apostoli hitvallásban ezt mondja: *„fogantaték Szentlélektől, születék Szűz Máriától."* Ugyanúgy a nicea-konstantinápolyi hitvallás: *„Megtestesült a Szentlélek erejében Szűz Máriától, és emberré lett."*

„A Szentlélek erejéből" lett ember az, akit az Egyház ugyanabban a hitvallásban az Atyával egylényegű Fiúnak vall: **„Isten az Istentől,** *világosság a világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől, született, de nem teremtmény."* Emberré lett, *„megtestesült Szűz Máriától"*. Mindez akkor történt, amikor elérkezett *„az idők teljessége"*.

A két évezredet lezáró **nagy jubileum**, amelyre az Egyház már most készül, elsősorban **krisztológiai jellegű**, hiszen Jézus Krisztus születését ünnepeljük. De ugyanakkor **Szentlélek-teológiai** jellege is van, mert a megtestesülés misztériuma a *„Szentlélek közreműködésével"* történt. Az a Lélek működött, aki az Atyával és a Fiúval egylényegű; a háromegységű Isten abszolút misztériumában Ő a szeretet Személye, a teremtetlen ajándék; aki a teremtés rendjében Isten ajándékainak örök forrása, bizonyos értelemben közvetlen elve és alanya Isten önközlésének a kegyelem rendjében. Ennek az ajándéknak és önközlésnek **csúcspontja a megtestesülés misztériuma**.

II. János Pál pápa: Dominum et Vivificantem – részlet

KARÁCSONYI ÜZENET

Az adventi bűnbánat megtisztítja szívünket karácsony üzenetének a befogadására. Ez az advent különösen kedves számunkra, mert a Szentatya szándéka szerint, most kezdődik a Szentlélek éve. II. János Pál pápa tudja legjobban, milyen nagy szüksége van a ma keresztényének a Szentlélek támogatására és vezetésére.

A Szentlélek által ismerjük fel az Úr közelségét, sőt általa válnak gyümölcsözővé a szentségek! A Lélek által halljuk meg az imádság csendjében az Atya szavait: *„Szeretlek Téged, mindent megteszek azért, hogy boldog légy. Bízzál bennem és én megszabadítalak Téged! Engedd meg, hogy benned lakjam és meglátod milyen jó velem lenni!"*

Karácsony ünnepe tulajdonképpen ennek az üzenetnek a meghallása és a mi válaszadásunk. Mert minden idő azáltal válik ünneppé, hogy megnyílunk a végtelen szeretet előtt és befogadjuk azt. Ám ez a befogadás hiányos, ezért kell újra és újra ünnepelni, hogy mindig tökéletesebb legyen. Ugyanakkor ráébreszt arra a legnagyobb ünnepre, amikor az Atya országába lépünk. Ott már semmi sem választ el Tőle, tökéletesen Benne élünk és Ő mibennünk. A maga teljes valóságában tárul fel előttünk Isten szépsége, bölcsessége és jósága.

Ezért írja Izaiás próféta: *„Örvendjetek, mert megszabadítja népét az Úr, Ő fog uralkodni országában."* Isten képét úgy rajzolja meg a próféta, mint aki szívesen jön, hogy segítsen az emberen.

Első pillanatban a gőgös lelkület bizonytalanná és visszautasítóvá teszi az embert. Könnyen kimondja: „Kell-e nekem Isten segítsége? Hiszen én erős vagyok és meg tudom szerezni, ami nekem kell!" Valóban? **Gondolsz-e arra – lehetne feltenni a kérdést –, hogy meddig vagy erős és mi az, amit meg tudsz szerezni? Házat, autót, pénzt, ruhát...? De tudsz-e szerezni örökkévalóságot, isteni életet, a lelki ember fölépülését, mennyei királyságot? Meg tudsz-e szabadulni a bűntől? Tudsz-e magadnak új szívet teremteni?** Ugye ezekre a kérdésekre mindre nemmel válaszolsz? Ezzel beismered, hogy segítségre szorulsz. Látod, ezért jött el Isten, hogy a legfontosabb megteremtésében segítségedre legyen. Természetesen csak akkor, ha Te is akarod!

A zsidókhoz írt levélben ezt olvashatjuk: *„dicsőségének kisugárzása és lényegének képmása ő, aki hathatós szavával fönntartja a mindenséget."* (Zsid 1,3) A karácsony a hit ünnepe. Hit nélkül fenyőfa ünneppé válik. De ha valaki úgy néz a betlehemi gyermekre, mint a mindenség örökösére, akiben felragyog Isten szépsége, és akiben megláthatjuk az Atya képmását... akkor minden megváltozik. Akit ez a hit eltölt, az nemcsak ünnepelni tud, hanem lénye megtelik erővel. Szükségünk van erre az erőre, mert e nélkül minden összeomlik. Mint a hajó, amelynek elfogytak az energia-tartalékai, ide-oda sodródik a tengeren – ilyen lesz az ember élete a hit ereje nélkül.

Jézus azért jött, hogy a Tiéd legyen. Gyermekként jött, hogy mindenki befogadhassa, mert a gyermekre minden ember nyitott. Ne légy hát távoli szemlélő, menj közelebb a betlehemi barlanghoz! Ahogy a pásztorok is beléptek, lépj be Te is a karácsonyi barlang fényébe! Vedd fel a gyermeket és öleld át, hiszen Ő ezét jött el erre a földre!

Ezt fogalmazza meg János apostol, amikor azt írja: *„akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten fiai legyenek."* (Jn 1,12) Érted ezt a mondatot, milyen hatalmas ajándékot ad neked Isten? Hatalmat kaptál! Nem az ököl hatalmát, nem is a tankok és bombák hatalmát, hanem a **szív és lélek hatalmát.** Ezzel a hatalommal le tudod győzni a gonosz támadásait, ezzel a hatalommal el tudod vágni kötelékeidet és mindennap szabadabb leszel. Ezzel a hatalommal ott is tudsz örülni, ahol mások szomorkodnak, mert ez a hatalom legyőzi a világot. Ez a hatalom Istentől jön neked, hogy új életet élj általa. Ez a mostani karácsony – ha Te is akarod – más lesz, mint a tavalyi. Mert ez a karácsony a Te találkozásod lesz az élő Istennel, aki határtalanul szeret Téged. Ez a találkozás igazi ünnep lesz, mert fölemel és beteljesít.

Katona István

»Csókoljon meg szája csókjával«

(Én 1,1)

Ez a Teremtő csókja, amelyet magában a teremtés tényében teremtményének ad, amikor azt a semmiből létre szólítja.

Lehet-e a teremtést joggal Isten csókjának nevezni?... Mi a csók?

Amikor az ember valakinek saját lelkét, szeretetben önmagát adja, ajándékozza. A csók mindig ajándék, szeretetajándék, melyben az ajándék mi magunk vagyunk.

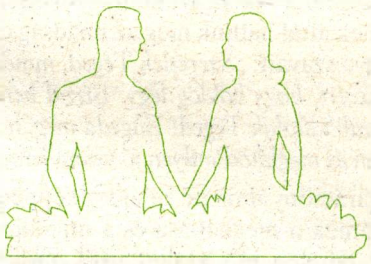
Isten is, amikor teremt, mindig saját magát adja teremtményének, mert minden teremtett dolog csak annyiban valami, amennyiben Isten végtelen tökéletességét utánozza. A fényes, ragyogó nap nem lenne semmi, ha az a fény és ragyogás nem lenne Isten örök, szellemi fényének tökéletes kis vetülete az anyagi világba. A tenger nem lenne semmi, ha nem rejtené határtalanságába Isten lényének mérhetetlenségét, amelyet valamiképpen utánoz. Az ember se lenne semmi, ha szellemi természetében nem hordaná magában Isten képét. S így az egész mindenség is csak annyiban valami, amennyiben léte a tulajdonságai által Teremtője tulajdonságait némiképpen visszatükrözi.

Amikor tehát Isten valamit teremt, mintegy saját magából ad valamit annak a lénynek, amelyet létre hív. Sőt, mivel lénye egyszerűségénél fogva Isten minden tulajdonsága egész lényével azonos, azért bármilyen tulajdonságát utánozza is, a teremtmény, ebben mindig egész **önmagát** adja neki az Isten, amikor megteremti.

És mindezt **szeretetből** teszi: adni akar túláradó szeretetből. Minden lehetséges teremtményben a saját képét, utánzatát szemléli, s azért létet ad neki, hogy ne csak a lehetőségek birodalmában, hanem a valóságok világában az Ő istenségének fényét visszatükrözze. S mivel Isten saját magát szereti, azért szereti azt is, amiben saját magát szemléli, a szeretetből ad neki létet, amikor a semmiségből a valóság világába szólítja:

„Szereted mindazt, ami van, mit sem utálsz abból, amit alkottál. Mert ha gyűlöltél volna bármit is, meg sem teremtetted volna." (Bölcs 11,25)

Amikor tehát Isten a teremtésben szeretetből saját lényéből ad valamit annak a lénynek, amelyet alkot, teremtő csókot lehel rá, s ez a csók létre szólítja azt a semmiből. Mintegy odalép, ráleheli csókját menyasszonya (a semmiség álmát alussza a menyasszony, s a királyi jegyes) homlokára, s felébreszti, létre kelti őt.

Isten mindent szeret, amit alkot.

Mégis sokkal nagyobb, sőt egészen másrendű az a szeretet, amellyel az értelemmel felruházott lényeket s köztük az embert teremti. Ezek meg is értik a Teremtő csókját. Ezek a csókot adó Isten megismerésére, viszont szeretetére, s a benne való boldogságra, öröklétre vannak teremtve. Ezért a teremtő csók, melyet Isten ad nekik, sokkal bensőségesebb, mint az, amellyel egyéb alkotásait létre szólítja.

A lét foka szerint más és más az isteni csók, amely a létet adja.

Más a csók, amellyel a teremtés hajnalán a világosságot megteremtette, amellyel a hegyeket és a tengereket létrehozta; más a csók, amellyel a földet növényzetbe burkolta és a virágok milliárdjait szórta szét rajta. Ez utóbbiaknak már valamit adott, ami egészen más, mint a legcsillogóbb arany és a legtündöklőbb gyémánt, sőt más, mint a naprendszerek és a tejutak mérhetetlensége; **életet** adott, sokkal szeretőbb és bensőbb csókot, mint a holt anyag bármilyen tökéletességének.

A földön csúszó kis bogárkáknak, a légben röpködő ezerszínű pillangóknak, a szárnyaló sasnak, az oroszlánnak és az állatvilág minden képviselőjének az életen túl pedig **érzést és tudatot** adott.

Végül az embernek élet, az érzés, látás és hallás, a mozgás teremtő csókján felül, mint a teremtés koronájának értelmét, észt, **öntudatot és szabad akaratot** adott, s ezzel a csókkal már a természet rendjében is az egész látható világ fölé emelte, mikor saját képére és hasonlatosságára, bizonyos tekintetben „alter-ego"-jává teremtette. De mindez mi ahhoz képest, amikor a legbensőbb és legédesebb csókkal a kegyelem által **isteni életet** adott neki, az egész természet világa fölé emelte, az *„isteni természet részesévé"* (2Pt 1,4), majdnem „kis" Istenné tette.

Ebben a csókban oly közel jött Isten a lélekhez, hogy benne lakik, benne él, áthatja, s némiképp egy élet lesz vele.

Mily édes a Te közelséged, én Istenem! Hogy közelebb vagy hozzám, mint én saját magamban, némileg úgy, mint a sugár, amely inkább a napban él, mint saját magából. Mint a patak, mely a forrásból táplálkozik, amelynek eredetét köszönheti.

De hogyan csókolhat az Isten, hiszen szellem Ő, és nincsen ajka?... A lélek is szellem, és nincsen ajka. De a csókot itt a földön sem a külső érintése teszi ki, hanem a belső lelki tartalom. És ilyen még sokkal inkább Istennek csókja: tisztán szellemi, de a lélek egész lényét áthatő, teremtő és fenntartó, Teremtőjével egyesítő, megtermékenyítő és átalakító csók.

De vajon miért is kérem, hogy csókoljon meg szája csókjával, mikor már úgy is megcsókolt?... Megcsókolt, amikor létrehívott; megcsókol állandóan, amikor a létben fenntart; megcsókol, amikor a kegyelem által újjáteremti lelkemet. Ugyan miért is kérem tehát, hogy megcsókoljon engem?

Más a csók, és más a csóknak tudatos átélése. Az édesanya is megcsókolja alvó gyermekét, de az alig figyel rá, csak játszik, sőt talán el is fordítja arcát. Az édesanya ilyenkor tudatosan, meleg anyai szívvel csókol, de a gyermek nem veszi azt tudomásul. Ilyen az Isten csókja is, nagyon is tudatos az izzó isteni szeretet izzó melegéből, a Teremtő és az Atya lelki szerelméből fakadó csók – de jaj, a teremtmény nem veszi azt tudomásul, sőt gyakran el is fordítja arcát a Teremtő, az Atya csókjától.

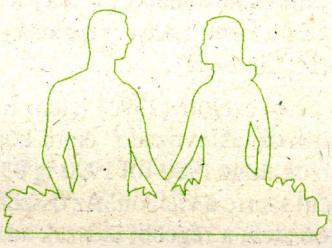
Ilyen voltam én is, és vagyok sajnos most is gyakran. Hogyan is lehetséges, hogy nem veszem tudomásul atyai szerelmed csókját, én Istenem!... Hogyan is lehetséges, hogy talán még el is fordítom arcomat szereteted isteni csókjától?! Így teszek mindig, valahányszor bűnt követek el. De így teszek akkor is, ha nem gondolok gyakran Rád, ha játszadozom a világ gyerekes dolgaival, ha nem szállok a lelkem mélyére, ahol Te csókolsz engem szerelmed csókjával, nem figyelek Rád ezer és ezer más gond és érdeklődés közepette. Elhanyagollak, egyedül hagylak, míg én futó hullámokat kergetek semmittevő lázas törekvéssel, élve bensőmön kívül és Te kívüled, én Istenem! Ezért kérem: csókolj meg szájad csókjával úgy, hogy érezzem és soha el ne felejtsem csókodat.

Kérem Istenem, nyomd rá lelkemre teremtő csókodat úgy, hogy át-/meg áthasson teremtett mivoltom tudata és érzése.

Oly fontos ez lelkiéletemben, hogy teremtett mivoltom teljes tudatában legyek: hogy magamtól semmi sem vagyok, és hogy minden csak az Isten, s hogy ezért iránta a hála, a tisztelet, az imádás, az alázat, az engedelmesség, az Ő akaratával való teljes megegyezés.

A szeretet és odaadás töltse be egész lelkemet. Kegyelem ez a tudat, melyet Ő ad, amikor érezhetően lelkemre nyomja teremtő csókját. De egyúttal törekvésem eredménye is, mellyel kegyelmével közre kell működnöm.

Ennek a tudatnak a létében járjak s így állandó figyelemmel fogadjam csókját, s viszonozzam. Bár érdemes lennék rá, hogy úgy nyomná rá lelkemre szerelmes csókját, hogy azt soha el ne tudjam felejteni, hogy lelkemen égjen, amint a szentek lelkén égett, hogy nem is tudtak nem rágondolni, s űzzön, mint megsebzett vadat az élővizek forrása felé, hogy ott égő szomjamat csillapíthassam.

Ez a csók az újjáteremtés csókja.

Nemcsak azt kérem, hogy teremtő csókját érezhetően nyomja rá lelkemre, hanem hogy még inkább az újjáteremtés csókját, az istenfiúság, az isteni jegyesség csókját éreztesse velem. Mert teremteni csak egyszer teremtett, de minden pillanatban újjáteremthet, amikor az istengyermekség, a kegyelem életét növeli bennem. Ez is az Ő jóságának adománya, de az én közreműködésem eredménye is. Csak egy gondom kell, hogy legyen: növelni magamban az istengyermeki életet, s ezt tudatossá tenni lelkemben. Ahányszor a szentségek vétele, vagy a jócselekedetek által növekszik bennem a kegyelmi élet, mindannyiszor fogadni és viszonozni a kegyelem csókját és elfelejteni a világot s mindent, ami körülöttem van, ennek az állandó csóknak szent mámorában!

Halász Piusz

AZ IDŐK JELEI

2. RÉSZ

KATASZTROFÁLIS IDŐJÁRÁS ÉS FÉLELMETES FÖLDMOZGÁSOK

„Jelek lesznek a napban, holdban és a csillagokban, a földön pedig kétségbeesett rettegés a népek között a tenger zúgása és háborgása miatt. Az emberek megdermednek annak szorongó várásában, ami az egész világra következik." (Lk 21,25-26)

„Nagy földrengés lesz itt is, ott is, éhínség és dögvész. Félelmetes tünemények és rendkívüli jelek tűnnek föl az égen." (Lk 21,11)

Jézus visszajövetelét közvetlenül megelőző időben egyre gyakoribbá és intenzívebbé váló „szülési fájdalmak" fognak jelentkezni, melyek között kiemelt helyet foglalnak el a földrengések (H. Lindsey)

Néhány évvel ezelőtt (1992) jelent meg Dr. Juhász Árpád „Katasztrófák évtizede" című könyve. A szerző beszámol arról, hogy 1980-tól 1990-ig 83 nagyobb földrengés történt szerte a világon. Az összehasonlítás kedvéért megkerestem a régebbi időszak adatait és nagyon meglepett, hogy 1900 és 1950 között összesen volt 16 földrengés. A számok magukért beszélnek.

Nagyon megdöbbentő volt a legutóbbi földrengéssorozat (több mint 600) is Olaszországban. Assisi polgárai sátrakban. A hideg, őszi esőben emberek tízezrei (130.000), gyerekek, öregek sátortáborban. A templomok, középületek megrongálódtak, a híres Szent Ferenc Bazilika kupolája beomlott... mindez 1997 szeptember 26-tól október 9-ig. Néhány nappal később Acapulco (Mexikó), a gyönyörű tengerparti város... a hurrikán néhány óra alatt tönkretette. Esőzések, hegyomlások, emberek ezrei hajlék nélkül, és a halottak, akik azért estek áldozatul a viharnak, mert nem készültek fel rá (vagy nem tudtak) idejében!

Még élénken emlékezetemben él az 1994 január 17-i földrengés Los Angelesben. Borzalmas volt látni a tévé híradásán keresztül, hogy közlekedési hidak, autópályák, mint a játékszerek felgöngyölődtek, kettéhasadtak; hatalmas épületek összeomlottak. (Több mint 33 milliárd dollárba került a helyreállítás.) 61-en meghaltak. Akkor azt gondoltam, na ez is csak egyszer történhet meg egy évszázadban. De azóta újabb és újabb katasztrófák történtek szerte a földön.

Elég csak visszaemlékezni az elmúlt nyár árvízhullámára. Lengyelország, Németország, Csehország, Szlovákia, Románia, Norvégia, Nyugat-Ukrajna, Japán déli része... 2-300.000 ember menekülése (országonként), több mint 250 várost és falut (országonként) öntött el az árvíz. Vagy október 16-án özönvíz-szerű esőzések Törökország nyugati részén. Többen meghaltak és megállt a közlekedés. Feltetted-e már te is a kérdést magadnak:

„Tulajdonképpen mi történik itt körülöttem?" „Mi van ezzel a világgal, amelyet eddig annyira biztonságosnak hittem?" „Hogyan fog mindez folytatódni?" „Mi lesz velem, ha egyszer az én lábam alatt is megmozdul a föld?"

A mai emberiség bölcsőjénél, Mezopotámia északi részén laktak Krisztus előtt 2200-ban az akkádok. Harwey Weiss archeológus (Yale Egyetem) valószínűnek tartja, hogy egy hirtelen klímaváltozás okozta az akkádok virágzó kultúrájának pusztulását. A termőföldek nagy részét aszály sújtotta, a földművesek a városokba menekültek. A városok túlnépesedése miatt élelemhiány lett, majd kitörtek a bel-harcok, gyújtogatások és néhány év alatt kipusztult ez a hatalmas, művelt nép.

Vajon hasonló lesz a sorsa Európának vagy valamelyik fejlett nyugati országnak? A gazdasági összefonódás miatt annyira érzékeny a helyzet, hogy bármely ország összeomlása a többi összeomlását is maga után vonná! És akkor mi lesz? **Mi lesz, ha az emberben nincs élő hit, nincs bizalomteli kapcsolat a szerető Istennel?** A csapások súlya alatt napokon belül összeomlik és tehetetlen bénaságba süllyed. A csapások az ószövetségi időkben mindig meggondolásra késztették az embereket. Szinte az egész nép ráébredt bűneire, Istenhez tért és megszabadult a további csapásoktól. A csapásokat jelnek tekintette, amely Isten üzenetét hordozta. Vajon a fenti csapások elindították-e az emberek vagy egy-egy nép megtérését? Erről nem számoltak be a médiák!

Egresi István

Tanúságtétel

Isten gyermeke lettem!

Szeretném elmondani Nektek, hogyan hívott meg engem a jó Isten az Ő országába. 26 éves vagyok. Körülbelül másfél évvel ezelőtt kezdődött életemben a nagy változás.

Mint „lemezlovas", az ország különböző mulatóhelyein dolgoztam éjszakánként és a társaságom is ezekből a körökből adódott. Ez egy eléggé cinikus és hazug világ volt, aminek én is a részese voltam, és jól is éreztem magamat benne, különben nem lettem volna ott. Gyakran leltük abbab örömünket, hogy másokat kifigurázztunk. Nem volt semmilyen vallási meggyőződésem, és hamis volt a világnézetem.

Ebben a világban élve egyszer csak szembejött velem a lelkiismeretem. Elkezdtek szembeszaladni velem azok a dolgok, amiket valaha kimondtam, amiket valaha megtettem, akiket valaha megbántottam vagy akiknek hazudtam, vagy bármilyen ocsmány dolgot műveltem az életemben. Ezeknek a súlya alatt egyszerűen összeroppantam és nem volt igazában körülöttem senki, akiben meg mertem volna bízni. Mindenki félt mindenkitől, és már nem tudtam megmondani, mi az igaz körülöttem és mi nem. Egy hazug világban éltem és egyre nyugtalanabb lettem. Ezt a körülöttem élő emberek észre is vették és még rátettek egy lapáttal.

Ilyen teljesen összetört állapotban bezárkózó emberré váltam, aki általában otthon ücsörgött. Csak akkor hagytam el a lakásomat, amikor a legszükségesebb volt, és utána siettem haza. Csak otthon éreztem némi biztonságot.

Ilyen lelkiállapotban voltam akkor is, amikor kezembe került egy Szentírás. Elkezdtem olvasni. Olyan nagy hatással volt rám, hogy mindennap siettem haza, hogy újra olvashassam. Olyan élményt jelentett számomra, hogy alig tudom szavakba foglalni. Úgy éreztem, rólam szól ez a könyv! Én voltam mindenki, akin az Isten megkönyörült: én voltam Jákob, én voltam Dávid, egyszóval mindenki, aki felé megnyilvánult az Isten szeretete. Olvastam és egyszer csak kicsordultak a könnyeim. Ez többször is megtörtént. Olvastam és sírtam... olvastam és sírtam.

Úgy éreztem, hogy én ki vagyok rekesztve ebből a nagy jóságból, hiszen nem vagyok a választott nép tagja. De ahogy előbbre jutottam az olvasásban és kezdtem megismerni az Evangéliumokat, rájöttem, hogy nekem is van még lehetőségem...

Egyszer, amikor a városban sétáltam, hallgattam egy utcai evangelizátort. Az igehirdető nagyon szépen beszélt Jézusról. Nekem nagyon tetszett, amint gitároztak és karizmatikus dalokat énekeltek. Amikor befejezték az egészet, akkor az igehirdető azt mondta: „Aki azt szeretné, hogy Jézus megbocsássa minden bűnét, és az Ő oltalmába akarja helyezni az életét, és az Isten gyermeke szeretne lenni, az most jöjjön ki és imádkozni fogunk érte!" Ez a Nyugati-pályaudvarnál történt. Én körülnéztem és nem mertem kimenni. El akartam menni, de valami mégis visszahúzott. Az igehirdető újra hívta az embereket. Én néztem az embereket, baseball sapkámat a szemembe húztam és arra gondoltam, mit szólnának mások, ha odamennék. Arra lettem figyelmes, hogy Jézus ezen szavaival fejezte be az igehirdető a hívást: „Aki szégyell engem az emberek előtt, azt én is szégyellni fogom mennyei Atyám előtt." Nagyon megijedtem! Összeszorítottam a fogaimat, nem néztem se jobbra, se balra, és kimentem...

A vezető imádkozott értem a fejemre téve a kezét és a végén azt mondta: „Te mostantól fogva Jézus gyermeke vagy! Ő szeretni fog téged és el fogsz jutni az örök di-

csőségbe." Nagyon megörültem és sokkal jobban éreztem magam.

Egy másik alkalommal, amikor a városban sétáltam, kíváncsi lettem, mi történik egy templomban. Beléptem a Pesti Ferencesek templomába. Azelőtt egyáltalán nem jártam templomban. Akkor éppen szentmise folyt. A pap beszélt, én pedig leültem és csak hallgattam. Elkezdtem egy kicsit félni, mert azt gondoltam, hogy a pap rólam beszél. Jól felkészült az életemből – gondoltam. Úgy éreztem, mintha nekem szólna. Féltem, de ugyanakkor örültem is. Úgy éreztem magam, mint amikor a Szentírást olvastam. Szerettem volna Isten népéhez tartozni! Amikor az orgona megszólalt, akkor már nem bírtam a könnyeimmel, és sírni kezdtem. Ott kellett maradnom. A mise végén még tovább maradtam egy kicsit.

Szombatonként el-elmentem ebbe a templomba, hogy érezzem Isten végtelen jóságát.

Egyszer egy szombati nap alkalmával moziba készültem, de lekéstem az előadást. Gondoltam, nem baj, ha már úgy is itt vagyok, bemegyek a templomba. A szentmisén részt vettem és a végén kimentem a többiekkel. Ezután visszamentem és letérdeltem a padba. Egyszer csak azt vettem észre, hogy az emberek nemhogy kevesen lennének, hanem egyre többen vannak. Máskor fél nyolckor már zárják a templomot és kiküldik az embereket. Nemsokára jött egy gitáros fiú, majd még egy és elkezdtek egy csodálatos éneket játszani. Azt hittem, fölemelkedem a földről. Soha életemben nem voltam ilyen szentmisén. A végén megkérdeztem valakit, hogy mikor van még ilyen szentmise, amire azt a választ kaptam, hogy minden első szombaton.

Be-bejártam ezután a templomba. Tudtam, hogy van olyan, hogy gyónás, de még a hátam is borsódzott ettől a szótól. Pappal még életemben nem beszéltem egyetlen egy szót sem, pedig lett volna mit mondanom. Ez az igazság! A templomban soha nem éreztem elutasítást, hogy te utolsó bűnös... hanem inkább békét éreztem, mint amilyet a tékozló fiú érezhetett, amikor az apja elé került.

A következő első szombat alkalmával láttam a szentmisén egy fiatalembert, aki olyan szimpatikusnak tűnt. Megkérdeztem tőle, hogy az első szombati szentmisén kívül hol vannak még ilyen megmozdulások. Azt felelte: „Itt is meg ott is... de egy Szentlélek-szemináriumot mindenkinek el kell végezni, mert az nagyon csodálatos!" „Jó, de hát mégis mi ez?" „Menj oda az István atyához, ő szokta vezetni, és kérdezd meg tőle." Odamentem hozzá – nagy levegőt véve előtte, hiszen még sohasem beszéltem pappal –, bemutatkoztam neki és elmondtam, hogy szeretnék részt venni a szemináriumon. Megbeszéltünk egy alkalmat a találkozásra...

Elmentem hozzá és részletesen elmondtam, hogy mennyire is állok a jó Istennel. Azután átvettük a „Hitünk és életünk" című könyvet, majd amikor elkezdődött a Szentlélek-szeminárium, oda is eljártam.

Először is lett egy nagyszerű közösségem, amely ma is működik. Testvéri kapcsolat alakult ki közöttünk. Megkaptam a Szentlélek-keresztséget és még sok más ajándékot az elmúlt hónapokban. 12 évi dohányzást abba tudtam hagyni, befejeztem az abbahagyott középiskolai tanulmányaimat és leérettségiztem. Felvételiztem a Katolikus Egyetemre, de ponthiány miatt nem vettek fel.

Elhagytam egy sereg rossz szokásomat. Megszűntek a depressziós hangulataim és félelmeim. Az a boldog tudat tölt el azóta is, hogy az Isten gyermeke vagyok, hogy Az az én Atyám, aki mindent alkotott és Ő szeret engem, és úgy szólít, hogy „gyermekem"...

Szóval ebben élek mostanság és hálát adok Istennek a sok csodáért, amit életemben véghez vitt.

Ha csak visszagondolok arra, hogy milyen ember voltam két évvel ezelőtt... szóval olyan voltam, akivel ma nem szívesen találkoznék. A bűnből, a hazugságból, a mocsokból, a szeretetlenségből, mindenféle nyomorból ragadott ki a jó Isten... és nem fenyegetve, hogy „na most aztán megkapod a magadét", hanem úgy, hogy összetörtségemben meghallottam a hangját: „Jöjj, gyermekem, én szeretlek téged és meggyógyítalak!"

Isten kegyelméből eljött az az idő is, amikor szentségekhez járulhattam. Először a bűnbánat szentségében részesültem, letettem eddigi életem minden bűnét. Megtapasztaltam a lelki tisztaság fölszabadító erejét. Azután magamhoz vehettem az Oltáriszentséget. A személyes találkozás Jézussal nagy örömmel töltött el. Majd elkezdődött a bérmálásra való felkészülés ideje.

Mindennap ezekkel a szavakkal fordultam mennyei Atyámhoz: ***„Atyám, hiszem, hogy megajándékoztál már a Szentlélek-keresztségben közelséged örömével, de kérlek, szentségi formában is add meg nekem a Szentlelket, hogy még jobban szolgálhassalak Téged!"***

Elérkezett a nagy nap és én nagyon boldog voltam, mert vártam, hogy imádságom valóra váljék. Jelentkeztem olvasásra, és amikor a sekrestye felé közeledtem, odajött az egyik szervező és megkérdezte: „Gyuri, volna kedved szolgálni a szentmise alatt?" „Igen" – mondtam – „hiszen olvasni fogom a Szentleckét." „Tudom, de most mást kellene csinálni, a püspökatya pásztorbotját kellene tartani a szentmise alatt." Először nagyon megijedtem! Pont én – gondoltam. De azután megnyugodtam, azt gondoltam, biztosan az Úr akarta így, hát legyen! A püspökatya is megnyugtatott, hogy nem lesz ez olyan bonyolult dolog. Már a bevonulás alatt megéreztem a mennyei Atya mélységes szeretetét és nagyon boldognak éreztem magam.

Ez a boldogság megmaradt bennem egész nap és még utána is. De igazából csak két nap múlva – imádság közben – „esett le", hogy mi is történt velem: visszaemlékeztem arra, hogy a bérmálásom előtt milyen kéréssel ostromoltam a mennyei Atyát és Ő hogyan válaszolt erre.

Talpig fehérbe öltöztetett engem, és így álltam a püspökatya elé, amikor a bérmáláskor a kereszt jelét a homlokomra rajzolta és mindennek tetejében még a szentélyben is ülhettem végig az egész liturgiát, kezemben a püspökatya pásztorbotjával.

Imádság után felálltam és szó szerint táncra perdültem örömömben. Nemigen tudom, hogyan adhatta volna tudtomra ennél egyértelműbben, hogy mennyire szeret engem, és hogy valóban részesültem a szentségben.

Mennyei Atyám!

Hálát adok Neked, mert életemet valóban megmentetted a sírból és magadhoz emeltél engem! Köszönöm, hogy a Te boldog gyermeked lehetek és hogy oly nagyon szeretsz engem. Köszönöm azt a csodát, amit véghez vittél életemben és köszönöm, hogy Jézus az én Jó Pásztorom.

Úr Jézus!

Köszönöm, hogy Hozzád mindig bizalommal fordulhatok, és hogy velem vagy nap mint nap és soha nem hagysz el engem. Kérlek, add meg nekem, hogy szívem mindig hűséges legyen Tehozzád... és hogy minden úgy történjen az életemben, ahogyan Te akarod... és add, hogy mindig nagyon, nagyon szeresselek! Légy áldott, Istenem, mindörökké! Ámen.

Én úgy érzem, hogy Téged is – aki most elolvastad ezt a tanúságtételt –, hív a jó Isten, hogy megajándékozzon mindazokkal a kegyelmekkel, amelyeket már elkészített Neked...

Németh György

Jézus:

Nézd alázatosságomat minden születésemben: Születtem az Atya kebelén, Ismeretlenségben, születtem egy Szűz méhéből, szegénységben, születtem a sír mélyéből, sötétségben, s az Eucharisztiában teljes alávetettségben egy ember szavának.

Nekem minden választottamra szükségem van. A földön pedig minden lélekre. Ők az Én Testem tagjai. Szükségem volt arra, hogy megszülessz, hogy legyen megint egy új szív, mely szeressen, hogy legyen egy lélekkel több, aki dicsőíti Atyámat. Ó, milyen drága nekem ez a dicsőség! Hogyne szeretném azokat, akik keresik és akarják az Isten országát! Élj, kedvesem! Ne hivatkozz kicsinységedre! Minden teremtmény dolgozhat érte. Én elkezdtem a munkát, ti pedig folytassátok Bennem és Értem. Ez a közös munka még jobban egyesít minket. Azt hiszed, hogy kicsinyes földi célokért érdemes élni? Túl rövid az élet. Lesznek lelkek, akik a Szentlélek ösztönzésére szent szenvedéllyel dolgoznak majd Isten ügyéért. A ti kezetekbe van most letéve az Atya dicsősége, amelyért Én életemet adtam. Rátok van bízva, tőletek függ, a teremtményektől. Az életet is azért kaptátok, hogy Istent megismerjétek, szeressétek és hűségesen szolgáljátok.

Részlet Gabriella Bossis: „Ő meg én" című könyvéből

ÁLDOTT Ő, AKI HITT...

Tudjátok-e, hogy 30 évvel ezelőtt, amikor a duquesne-i hétvégén megszületett a karizmatikus megújulás, **Mária is ott volt?** Hiszen ő az Anya, aki jelen volt a Felső Teremben, ő az egyház anyja. Amikor mi, duquesne-i diákok összegyűltünk a kápolnában, egy másik „felső teremben", első tevékenységünk egy Máriával foglalkozó közös elmélkedés volt, amelyet egyik professzorunk vezetett. Nem annyira a róla szóló szavai tettek rám mély benyomást, sokkal inkább az azokat követő lelki öröm. Én most ezt a lelki örömöt szeretném közvetíteni egyszerű szavaimmal, mert meggyőződésem, hogy a katolikus karizmatikus megújulás jövője a Máriához, mint mintaképünkhöz és anyánkhoz fűződő viszonyunktól függ. A Jubileumra való felkészülésnek ebben az évében II. János Pál pápa arra kérte az egész egyházat, hogy forduljon Máriához, mint a hit példaképéhez és foglalkozzon Istenanyaságának misztériumával. Vizsgáljuk meg együtt Mária életének három misztériumát: az örömtelit, a fájdalmasat és a dicsőségeset, és amint a *„szolgálók szeme úrnőjük kezére"* tekint (Zsolt 123,2), úgy fordítsuk szemünket mi is az ő kezeire.

AZ ANGYALI ÜDVÖZLET: A KEZEK NYITOTTAK ÉS ÜRESEK

Itt áll Mária – az imádkozó nő, aki figyel Istenre és válaszol Istennek – nyitott és üres kezekkel Isten előtt, nem ragaszkodik semmiféle korábbi tervhez, nem szab semmiféle feltételt. **Egy egyszerű „legyen". Igen. Legyen nekem a Te igéd szerint.** Valóban, *„Áldott az, aki hitt abban, hogy beteljesedik az, amit az Úr mondott neki"* (Lk 1,45). Hitével megengedte az Atyának, hogy beteljesítse tervét és örömmel fogadta a Szentlélek által történő beárnyékolást. Hittel ölelte át a méhében megtestesült Igét. Tudjuk, hogy *„hit nélkül lehetetlen elnyerni az Isten tetszését"* (vö. Zsid 11,6), és hogy Mária kegyelmet talált Nála hite révén.

Nekünk is ugyanúgy, radikális lelki szegénységben kell térdelnünk az Atya előtt egyénenként és mozgalomként is életünk fordulójánál, és meg kell tanulnunk nyitott és üres kézzel imádkozni. Az elmúlt 30 évben nagy kegyelmeket kaptunk, de attól tartok, hogy üres kezek helyett teli kezekkel fordultunk az Úr felé. Úgy érzem, hogy új „angyali üdvözleteket" kapunk a Léleknek egy új megmozdulásához, de közülünk sokan nem akarják igazán, hogy Isten Isten legyen. Mi a saját feltételeink szerint kívánjuk Őt, olyan Istenként, aki beleillik cselekvéseink előírt sémájába. Nem akarjuk azt az Élő Istent, aki Mária életét teljesen felfordította. Legyünk óvatosak! Hitével Mária megengedte Istennek, hogy *„az Úr valami újat teremtsen a földön"* (Jer 31,22). Amikor arra kérem Máriát, hogy legyen az anyám és tanítson meg nyitott és üres kezekkel imádkozni, az azért van, mert meg akarom tanulni azt mondani az Atyának: **„Máriával mindenben IGEN, csak IGEN és mindig IGEN akarok lenni a számodra."**

A KERESZT: KEZEK EGY ÁTSZÚRT SZÍV FELETT

„Íme, a te anyád!" (Jn 19,27) Itt áll Mária, a fájdalmas anya a kereszt tövében, próbára tett hittel, rendíthetetlen reménnyel és szeretettel és elhangzik Jézus ajkáról új küldetése, az, hogy mindnyájunk anyja legyen. Itt áll Mária, kezeit a szívére téve, melyet Simeon jóslata szerint kard éle járt át. Idejöttem, hogy meglássam, bárhol is találkozunk Máriával: akár a Kereszt lábánál, akár saját szenvedésünk és fájdalmunk pillanataiban, akár valahol másutt, ő mindig idehoz bennünket... Jézus keresztjéhez, hogy elmélkedjünk és megkapjuk a Léleknek az ő megsebzett oldalából folyó vizét. Ez a biztonság he-

lye számunkra, ha a Szentlélekben mélyebben elmerülve kívánunk élni.

Közülünk sokan megpróbálják elkerülni a Keresztet és a belőle fakadó fájdalmas tisztulást. Cselekedeteink milyen gyakran lepleznek le lelki dolgainkban arroganciát és gőgöt alázat és szerénység helyett. Ha szívünket a szenvedés tőre járja át, gyakran feladjuk a reményt ahelyett, hogy Máriához fordulnánk, aki kész arra, hogy hűségre tanítson bennünket a megpróbáltatások közepette is. Anyánk ismeri a tőrrel átjárt szíveket és azt kívánja, hogy a jövőben új tisztaság legyen bennünk, hogy válaszolni tudjunk a kegyelmeknek egy új kiáradására. Mária megtanít bennünket arra, hogy Jézusnak ezt mondjuk: **„Égesd ki szívemből az önszeretetet és égesd szívembe az irántad és keresztedért lángoló szeretetet!"**

PÜNKÖSD: DICSŐÍTÉSBEN ÉS PROKLAMÁCIÓBAN FELEMELT KEZEK

„A Szentlélek mátkája" – ez Máriának sok szent által használt elnevezése. El tudom képzelni Máriát pünkösdkor, amikor biztosítja a tanítványokat arról, hogy amit látnak és hallanak, az valóban a Szentlélek. Mint minden menyasszonynak, bensőséges ismerete van arról az egyetlenről, aki szereti őt, az egyetlenről, akit ő szeret. Ismeri érintését, ízlését, cselekvési módját, hogy hogyan adja át magát neki szeretetből. Mária tudja, mit jelent valójában Szentlélekkel betöltöttnek lenni... szeretetben való egyesülést jelent. Ő a mi legjobb tanítónk a dicsőítés és a nyílt hitvallás terén. Szeretek az ő dicsőítő szavaival imádkozni: **„Dicsőíti lelkem az Urat"** és az ő tanúságtételével hirdetni: **„...nagyot tett velem a hatalmas és a szent"** (Lk 1,46). Az elhunyt Suenens bíboros a következőket írta *Az új Pünkösd kezdete* című könyvem előszavában: *„Jézus Krisztus továbbra is titokzatosan megszületik a Szentlélektől és Máriától és nekünk sohasem szabad szétválasztanunk, amit Isten egybekötött."*

AZ ÚJ BOR

Mintha egy részegítő új bor okozna örömöt és boldogságot Isten népében világszerte, napjainkban a Szentlélek új kiáradását tapasztaljuk. Mélységes megtéréseket és kiengesztelődéseket hoz létre, és ösztönzést ad új szolgálatokra. Azt hiszem, ez a közelgő Jubileum jele. Ne feledkezzünk meg erről az új borról! Kánában Máriát hite indította arra, hogy azt mondja: *„Nincs boruk"* (Jn 2,3), ezzel Jézust cselekvésre késztetve és előbbre hozva „az Úr óráját". Hiszem, hogy Mária ma is előttünk áll, vár arra, hogy bizalommal forduljunk hozzá és bízzunk abban, hogy közbenjárása újra meghozza nekünk a Léleknek ezt az új borát. És miért kell kívánnunk ezt az új bort?... Nem csupán a vidámság és a felfrissülés céljából, hanem azért, **hogy Jézus kinyilváníthassa dicsőségét és tanítványai higgyenek Benne** (vö. Jn 2,11).

Patti Gallagher Mansfield

1998 ÉVI NEMZETKÖZI VEZETŐI KONFERENCIA

FIUGGI OLASZORSZÁG. 1998 OKTÓBER 25. – NOVEMBER 1.

„Áraszd ránk, Uram, újra a tüzet!" a témája mind a Vezetők Találkozójának, mind a Vezetők Közgyűlésének, amelyeket az ICCRS Tanácsa támogat és szervez, és amelyekre 1998 október 25-e és november 1-e között kerül sor Fiuggiban, Olaszországban.

CÉLKITŰZÉSEK

150 ifjúsági vezetőt, az Országos Szolgálati Bizottságok 450 tagját, valamint a Katolikus Karizmatikus Megújulás 1900 kulcsfontosságú vezetőjét hívják meg az

egész földkerekségről, hogy imádkozzanak a Harmadik Évezred egyháza számára egy új Pünkösdért. Ez az összejövetel nem csupán vezetők baráti találkozása lesz, hanem reményünk szerint világos tanúságtétel is a Szentlélek napjainkban folyó dinamikus tevékenységének. Vezetőink továbbá tanácskoznak majd arról a radikális szerepről, amelynek vállalását és véghezvitelét a Szentlélek elvárja a Katolikus Karizmatikus Megújulástól az egyháznak a 21. században végzendő, a teljes evangelizációt szolgáló küldetésében.

MOTIVÁCIÓ

II. János Pál pápa a Tertio Millennio Adveniente című enciklikájában felhívott bennünket arra, hogy mélységesen gondolkodjunk el a Szentlélek jelenlétéről, erejéről és tevékenységéről a mai egyházban és világban azért, hogy jobban felkészüljünk a közeledő milleniummal járó hatalmas feladatokra és kihívásokra. Ezen túlmenően, mivel a Katolikus Karizmatikus Megújulás immár életének negyedik évtizedébe lép a szerény kezdet óta, fel kell tennünk magunknak a következő kemény kérdéseket: miként tudunk mi, a Katolikus Karizmatikus Megújulásban gyümölcsözően hozzájárulni az egyház folyamatos építéséhez, különösen a laikus hívők tevékeny vezetése, támogatása terén, a karizmák értelmes felhasználása terén, a különböző szolgálatokban és az evangelizáció hatásos végzésében a mai technikailag fejlett korban?

ÚJ TŰZ

A mai világ hatalmas kihívásokat és nyomasztó követelményeket támaszt. Nekünk, a megújulásban résztvevőknek, valóban szükségünk van egy új Pünkösdre ahhoz, hogy megerősödjünk, felfegyverkezzünk és ismét alkalmassá váljunk Isten hatalmas művének a véghezvitelére a „sok csodát és jelet" mutató korban is. Az összejövetel során valamennyien imádkozni fogunk a Szentlélek-keresztség megújításáért, hogy bátran szembe tudjunk szállni a sokféle kihívással és meg tudjunk felelni az eljövendő évtizedek elvárásainak a Szentlélek erejével, szeretetével és bölcsességével felvértezve.

TEVÉKENYSÉGEK

Ezen az összejövetelen a megújulás meghívott 2500 ifjúsági és felnőtt vezetője együtt végez majd Szentségimádást és tölt együtt csendes pillanatokat, amikor különös figyelemmel figyelnek majd a Szentlélek halk hangjára a Katolikus Karizmatikus Megújulással kapcsolatos indításait és irányítását illetően. Meghallgatnak majd neves szónokokat, akik megosztják velük bölcs gondolataikat számos, a Szentlélekkel kapcsolatos témában azért, hogy jobban megértsék, miként működik a Szentlélek korunkban. Bőséges időt biztosít majd a program a gyakorlati szolgálatra és a karizmáknak a résztvevők közötti dinamikus gyakorlására. A barátkozásra szánt időt személyes tanúságtételek és a tapasztalatoknak egymással történő megosztása élénkíti majd.

**JÖJJ SZENTLÉLEK,
ÁRASZD RÁNK ÚJRA SZENT TÜZEDET!
JÖJJ ÉS ÚJÍTSD MEG A FÖLD ARCULATÁT!**

MA, ÉS REMÉNYSÉG

Azzal a kéréssel fordulunk Hozzátok, hogy támogassátok ezt a fontos eseményt személyes és közösségi imáitokkal. Ugyanúgy, amint az első tanítványok imádkoztak a Szentlélek eljöveteléért az első pünkösdön, nekünk is buzgón kell imádkoznunk az erőnek a magasságból történő új kiáradásáért, azért, hogy új módon tapasztalhassuk meg ugyanazt az erőt saját életünkben és az egész anyaszentegyházban is.

Szükségünk van a Szentlélekre, hogy ismét felgyújtson bennünket energiát adó szeretetével. Szükségünk van arra, hogy újból felkenjen minket a felülről jövő erővel azért, hogy véghez tudjuk vinni „csodáit és jeleit" ebben a modern, még mindig meg nem tért világban. Szükségünk van az evangelizáció legfőbb „ügynökére", aki megmutatja nekünk, miként hirdessük a Jó Hírt a ma emberének új tűzzel és lelkesedéssel, új megközelítésekkel és módszerekkel és hitünknek új, dinamikus kifejezésével. Szükségünk van az állandóan bennünk lakó Lélekre, hogy valamennyiünket bevigyen Isten szent családjába. Szükségünk van továbbá a Vigasztalóra, hogy állandóan előbbre mozdítson bennünket az „új ég és új föld" iránti reményünk fokozatos megvalósítása felé.

„Ezért figyelmeztetlek, éleszd fel magadban Isten kegyelmét, amely kézföltételem folytán benned él. Hiszen Isten nem a csüggedtség, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét adta nekünk." (2Tim 1,6-7)

Fr. Bart Pastor

»ÁRASZD RÁNK, URAM, ÚJRA A TÜZET!«

KÖZÉPPONTBAN AZ ÁZSIAI KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS

Az 1997-es év jelzi a Katolikus Karizmatikus Megújulás 25. gyümölcsöző évét az ázsiai kontinensen. Hongkongban, Malajziában, Indiában, Indonéziában, Japánban, Koreában, a Fülöp-szigeteken, Szingapúrban, Srí Lankán és Tajvanban ünneplik a Katolikus Karizmatikus Megújulás ezüst jubileumát a karizmatikusok.

Melyek a katolikus karizmatikus megújulást leginkább jellemző vonások? Milyen tartós gyümölcsökkel járult hozzá a katolikus karizmatikus megújulás az ázsiai egyház építéséhez?

A. Szembeötlő vonások

1. **Bevezető szemináriumok és Szentlélek-keresztség:** Az elmúlt években sokféle formájával találkozhattunk az emberek Szentlélek-keresztségbe történő bevezetésének. A következő eredmények születtek: meggyőződés arról, hogy Isten él és jelen van; hogy Isten Igéje élő és tevékeny; hogy az imádság az Isten utáni éhség megnyilatkozása; hogy a dicsőítés az élet egyik módja; hogy a karizmák azért vannak, hogy használják őket; hogy a különféle szolgálatok az egyházban végzendő szolgálat sugalmazott formái; hogy az evangelizáció minden elkötelezett keresztény kötelessége. Az emberi életek mindenütt átalakulnak a mi Urunk, Jézus Krisztus egyházában, Vele és Érte.

2. **Gyógyítás és szabadítás:** Ázsia nem-keresztény kultúrájának és a sokakat sújtó nincstelenségnek a közegében a katolikus karizmatikus megújulás különleges hangsúlyt helyez a gyógyító és szabadító szolgálatokra. Ezek a szolgálatok mindig nagy tömegeket vonzanak és segítenek az embereket Krisztushoz vezetni.

3. **Megújulási közösségek és laikus szolgálatok:** Folyamatosan jönnek létre imacsoportok és elkötelezett közösségek és virágzanak a nem-keresztény vallások tengerében. Ezek új életet hoznak a hagyományos és missziós egyházmegyékbe. A Fülöp-szigeteken, Malajziában, Indonéziában és Srí Lankán is elkötelezett közösségek szerveződtek a tanítványképzésre, az aktív evangelizációra és a laikus szolgálatok fejlesztésére. A karizmatikusok aktív résztvevői a helyi egyházak jelenlegi programjának, az Egyházi Bázisközösségek kiépítésének.

4. **Házasság és család:** Tevékenyen támogatják továbbá a karizmatikusok a házassági tanácsadást az egyházközségekben a Fülöp-szigeteki házaspárok és családjaik lelki megújulása érdekében. A „Házaspárok Krisztusért" mozgalom a Fülöp-szigetekről már továbbterjedt Ázsia, Közép-Kelet és Észak-Amerika más országaiba is.

B. Szervezés és hálózat-kiépítés

Oman, Pakisztán, Srí Lanka, India, Banglades, Thaiföld, Malajzia, Indonézia, Fülöp-szigetek, Tajvan, Makaó, Hongkong, Korea és Japán karizmatikusai megszervezték Országos Szolgálati Bizottságaikat a mozgalomnak országaikban történő koordinálása érdekében. 1994 szeptember 8-án a Nemzeti Szolgálati Bizottságok megszervezték a *Csendes óceáni-Ázsiai Katolikus Karizmatikus Tanácsot* a mozgalom továbbfejlesztésének és az egyházon belüli szolgálataiknak a régióban történő koordinálása céljából. A Tanács, melynek Taclóban, a Fülöp-szigeteken van az irodája, hívők magántársulásaként nyert egyházi elismerést.

C. Remények

Az ázsiai katolikus karizmatikus megújulás minden bizonnyal nagyon el lesz foglalva 1998-ban, a Szentléleknek ajánlott évben. Konferenciákat és kongresszusokat fognak rendezni abból a célból, hogy jelentőségének megfelelően ünnepeljék meg a Szentlélek évét II. János Pál pápának az „In Tertio Millenio Adveniente" című enciklikájában kifejtett gondolatai szerint. Ezeken a tevékenységeken és egyéb feladatoknak a vállalásán keresztül Ázsia karizmatikusai várhatóan tovább fejlődnek majd Krisztus és az egyház iránti elkötelezettségükben és küldetésükben egy túlnyomóan nem-keresztény világ felé.

Fr. Bart Pastor

Szolgáljunk Jézushoz hasonlóan!

Tanítási vázlat

A. Az emberi erő nem tartós

B. Az isteni erő a Jézussal fennálló kapcsolatból ered

- Légy gyakorlatias abban, hogy időt teremts az imádságra
- Használd a Szentlélek ajándékait
- Jézus mindig veled van

Az emberi erő

Nemrégiben kórházban voltam egy ideig, nagyon gyenge állapotban, egy szívműtét után. Egyszer beszélgetésbe elegyedtem az egyik nővérrel, akihez az én kórtermem is tartozott. Észrevette, hogy az ágyam melletti kis asztalon nyitva van a Biblia és megkérdezte, hiszek-e Istenben. Elmondta, hogy ő „gyógyító erővel" rendelkezik és felajánlotta, megmasszírozza a lábaimat, hogy testembe energia áramoljék át belőle. Amint tovább beszélgettünk, egyre nyilvánvalóbb lett számomra, hogy a hölgy bele van merülve a New Age filozófiába. Miután bevallotta, hogy korábban katolikus volt, igyekezett velem megosztani a reinkarnációba vetett hitét. Ez a hölgy jót akart és kétségkívül jóakaratból igyekezett szükségemben segítségemre lenni. Erejének forrása azonban saját magából fakadt és minden más emberi képességhez hasonlóan csupán véges volt, nem lehetett tartós hatása. Egyébként nem került sor arra, hogy megmasszírozza a lábamat!

Ragaszkodás Jézushoz

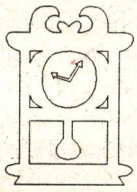
Jézusnak nagyon határozott véleménye volt arról, mennyire fontos az apostolok számára, hogy szoros kapcsolatban maradjanak Vele ahhoz, hogy küldetésük gyümölcsöző lehessen. Amikor az utolsó vacsorán önmagát a szőlőtőhöz, őket pedig a szőlővesszőkhöz hasonlította, azt mondta: *„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz... nélkülem semmit sem tehettek."* (Jn 15,5)

Nekem is van egy egyszerű történetem arról, mire is gondolt Jézus, amikor ezeket mondta. Az egyik nap észrevettem, hogy egy felfutó szőlőág, amelyik a ház mellett nőtt, kezdte körülfonni az esőcsatornát.

Már úgy 5 méterre felfutott és majdnem elérte a háztetőt, ezért elővettem egy metszőollót és elvágtam ezt az ágat a tövénél. Néhány nappal később észrevettem, hogy dús zöld lombozata kezd elhervadni, és a vágás felett két héten belül teljesen elszáradt. S bár továbbra is hozzátapadt az esőcsatornához, már élettelen volt.

A kapcsolatról

Ez a kertemben látott kis példa arra indított, hogy elgondolkodjam azon, mennyire fontos számomra az, hogy megmaradjon a Jézussal való kapcsolatom. Miként biztosíthatnám, hogy mindig is megmaradjak ezen az úton? A válasz igen egyszerű!

Időt kell szánnom rá!

Tegyük fel, hogy egy férj csak ritkán látja a feleségét, nem tölt vele időt kettesben, csak ritkán beszél vele, mégis azt állítja, hogy szereti őt. Ugye azt mondanánk erre, hogy becsapja önmagát. Két ember házassága vajon nem egy bensőséges kapcsolat, amely az egymásra fordított idő és figyelem arányában nő és virul? Jézussal való kapcsolatunknak is ugyanezen az elven kell alapulnia. Életünkben Ő az erő forrása és nem számíthatunk má-

sok szolgálatában erre az erőre, ha nem vagyunk egyre jobban mélyülő függőségben Vele. Amint növekszünk ebben a kapcsolatban, egyre inkább tudatában leszünk állandó jelenlétének életünk minden pillanatában és hatalmunkban áll majd szabadon meríteni az Ő isteni erőforrásaiból ahelyett, hogy saját korlátozott képességeinkre kellene hagyatkoznunk.

Halljuk meg Isten szavát!

A megújulásban eltöltött éveim során sokszor felkértek beszédek tartására vagy arra, hogy teljesítsek szolgálatot imacsoportokban vagy konferenciákon. Egyes alkalmakkor, amikor úgy véltem, hogy elég sok időt fordítottam a beszéd anyagának előkészítésére, azzal is tisztában voltam, hogy adott előadásomból hiányzik az erő.

Másrészt azt is felfedeztem, hogy minél több időt fordítok imádkozásra az adott esemény előtt, Isten erejének annál több bizonyítékát tapasztalhatom meg. Sőt előfordult olyan is, hogy amikor ott álltam az emberek előtt, belső késztetésre hirtelen egészen másképpen kezdtem beszélni, mint ahogy előre elterveztem. Az ilyen alkalmakkor egészen bizonyosan tudom, hogy az Úr felken arra, amit éppen csinálok.

Ma már biztosan állíthatom, hogy a legfontosabb előkészület bármilyen szolgálatra az előzőleg Jézussal töltött idő. Saját küldetését példaként elénk állítva Jézus egyértelmű bizonyítékot ad az Evangéliumokban arra, hogy milyen sok időt töltött szoros kapcsolatban Mennyei Atyjával.

Biztos vagyok abban, hogy amennyiben a tizenkét apostol kiválasztásánál főként csak emberi szempontok alapján döntött volna, választása egészen más eredményt hozott volna. Ehelyett viszont azt olvassuk, hogy egyedül kiment a hegyre és imádságban töltötte az éjszakát, mielőtt kiválasztotta volna a tizenkettőt (vö. Lk 6,12-16).

Gyakorlati megoldások

Saját életemből tudom, hogy a legjobb szándékok ellenére is nehéz napközben időt találni az imádságra. Jómagam leginkább az Oltáriszentség előtt szeretek imádkozni, amit meg is tehetek, mert plébániámon belül egy kis misézésre alkalmas kápolna közelében lakom. Saját tapasztalatom szerint a legjobb idő az Úrral való együttlétre a kora reggel, ami egy kissé korábbi reggeli felkelést jelent a szokásosnál, és az így nyert időt imára lehet fordítani.

Az imádkozás legerőteljesebb formája természetesen a gyakori, vagy lehetőség szerint a mindennapi misehallgatás és a szentáldozásban Jézus testének és vérének magunkhoz vétele. A szentségek gyakori vétele bizonyos garanciát jelent a Jézussal létrejövő mélyebb kapcsolatra.

A Szentlélek ajándékainak felhasználása

A Szentlélek kiáradása megerősít bennünket azoknak az ajándékoknak a használatában, amelyeket a szentségi keresztségben és az egyház egyéb szentségei által megkaptunk. A Szentlélek ajándékai teljesen magától értetődőek voltak a korai egyház életében és szokványosaknak kell tekintenünk őket ma is a katolikus egyházban.

Ha úgy akarunk szolgálni, ahogy Jézus tette, akkor bátraknak kell lennünk és erős hittel, határozottan kell fellépnünk a Szentlélek ajándékait használva, ahogy Ő is tette. Jézus, valahányszor bármiféle betegséggel vagy fizikai fájdalommal találkozott, azokat a sátán országa megnyilatkozásának tekintette és nem habozott, hogy az érintett személyt lelkileg és fizikailag megszabadítsa tőlük.

Saját emberi természetünk gyengesége következtében bennünk nincs meg a Jézuséhoz hasonló bölcsesség a megkülönböztetéshez. Pontosan ezért hangsúlyozom újra és újra annak fontosságát, hogy minél több időt töltsünk Jézussal, ha azt akarjuk, hogy erőnk legyen a nevében történő szolgálathoz.

Jézus most is munkálkodik

Az alatt a rövid idő alatt, amíg e cikket írtam, négy olyan csodálatos gyógyulásról szóló tanúságtétellel találkoztam, amelyek az imádság erejének voltak köszönhetőek. Egy glaukómás hölgy egyik pillanatról a másikra meggyógyult egy nagy imaösszejövetel alkalmával, amikor is egy ismeret szavában ígéretet kapott arra, hogy a szeme rendbe fog jönni. Ugyanezen alkalommal meggyógyult egy gyógyíthatatlan betegségben haldokló kisbaba is a kórházban, aki ma tökéletesen egészséges.

Egy, az én plébániámhoz tartozó hölgy, akinek szemét átszúrta egy kerti karó és akit vakság fenyegetett, meggyógyult az imádság által, neves szemészorvosok legnagyobb ámulatára. A rák végső stádiumában lévő egyik szomszédom, akiről az orvosok már lemondtak, épp most tért haza lényegében gyógyultan. Mindezek a gyógyulások közvetlenül egy hívő közösség imaszolgálatának tulajdoníthatók és ez a hit összhangban van Jézus elgondolásával és szívével, amellyel létrehozta egyházát.

Saját szolgálatom

Hacsak az Úr nem utasít másképpen, szolgálatom során mindig eljutok egy olyan pontig, amikor az imát kérő személy teljes gyógyulásáért imádkozom, tekintet nélkül állapotának súlyosságára.

Ha meg akarom hallani azt, amit az Úr ilyen helyzetekben szól hozzám, az csak akkor lesz lehetséges, ha szoros kapcsolatban vagyok Vele. És ahhoz, hogy Jézushoz hasonlóan szolgálhassak, engednem kell magamat egyre hasonlóbbá válni Hozzá.

A szentmise kezdő imája ezen a héten az én szavaimnál sokkal világosabban így fejezi ki ezt:

**„Mennyei Atyánk,
formáld bennünk Szent Fiad képmását,
és mélyítsd el az Ő életét a mi bensőnkben.
Küldj minket az evangéliumi öröm tanúiként,
a törékeny béke és a megszegett ígéretek
világába."**

Megvitatandó kérdések

a. **Milyen az én személyes kapcsolatom Jézussal?**

b. **Milyen gyakorlati változtatásokat tehetek imaéletem fejlesztéséért?**

c. **A Szentlélek mely ajándékainak vagyok birtokában szolgálatomban?**

d. **Teljesen nyitott vagyok-e ezeknek az ajándékoknak a használatában, vagy vonakodom attól, hogy hitben kiálljak?**

Allan Panozza

Jézus így szól: »Szomjazom«

Figyelj rám, nyisd meg szíved és add nekem, amit tőled kérek! Lelked mélyén figyelj a szavakra, melyekkel az Egy Isten kegyesen magához hív, hogy csak az övé légy!

Figyelj: lelkek után szomjazom, akik teljes bizalommal pihennek meg bennem.

Tedd a kezembe jövődet, én majd megtervezem életedet!

Fordulj hozzám, ha hiányoznak a munkádhoz szükséges eszközök, ha aggódsz és úgy érzed, barátaid és segítőtársaid elhagytak, ha elmulasztottál valamit, vagy letértél az útról, ha nehezetelnek rád, vagy hibáztatnak valamiért, ha lelkedre sötétség nehezedik!

Én megnyugtatlak és megerősítelek, saját erőmet öntöm beléd, mert osztoztál gyötrelmemben és szomorúságomban.

Fordulj hozzám, ha elfáradtál és engedd, hogy helyetted én dolgozzam!

De ahogy Kánában történt, először vizet kell hoznod és csordultig tölteni a korsókat, akkor majd a vizet borrá változtatom.

Lelkek után szomjazom, akik teljesen bíznak bennem.

Jöjj, jegyesem, nyisd meg szíved Urad, Istened előtt!

Itt vagyok, mint barátod, bizalmasod, tanácsadód.

Bízd rám minden titkodat!

Ne félj, ne szégyenkezz, ne légy gőgös, vagy szégyenlős, légy önmagad!

Ismerlek, nyitott könyv vagy előttem.

Hozd elém minden hibádat és gyengeségedet, jószándékaidat és vágyaidat, ne rejts el előlem semmit!

Mondd el, mit kívánsz és mire van szükséged!

Emlékezz rá, hogy „én vagyok a Jó Pásztor", ismerem juhaimat és juhaim ismernek engem.

Ismerj meg szíved mélyéből és bízz bennem!

Mondd el gondolataidat, törekvéseidet, szomorúságodat, vagy csalódásodat!

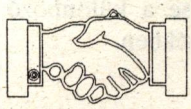
Ismerlek, de tőled akarok mindent hallani, azt, amit senkinek nem mondasz el, mert a jegyesem vagy és nem lehet titkod előttem.

Úgy szeretem juhaimat, amilyenek, mert szenvedtem és meghaltam érted, aki ma vagy, hibáiddal és kis hiúságaiddal, képességeiddel és jószándékoddal.

Mondd, ha az emberek egészen ismernének, volna valaki, aki úgy szeretne, mint én?

Edward le Joly, SJ

KERESZTÉNY HIT EGY MUZULMÁN ORSZÁGBAN:

Theresa Anwar

Theresa Karachiban, Pakisztánban (egy muzulmán országban) született, ahol hívő szülei tanították és adtak számára vallásos nevelést. Anwarhoz ment feleségül és van egy Francisco Paul nevű gyermekük.

Theresa 1984-ben került mélyebb ismeretségbe az Úrral, amikor részt vett egy katolikus karizmatikus imatalálkozón. Elkezdte bátorítani a fiatalokat, hogy ők is járjanak imatalálkozókra és egy csoport nemsokára már hetente összegyűlt.

1985-ben küldöttként részt vett a Rómában tartott Nemzetközi Ifjúsági Kongresszuson.

> **Csodálatos tapasztalatokat, élményeket szerzett, amikor a Szentlélek kiáradásáért imádkozott és megkapta a gyógyítás, a prófétálás, a látomás és a megkülönböztetés ajándékait.**

Azóta gyógyító szolgálatokat, lelkigyakorlatokat, konferenciákat, szemináriumokat, éjszakai virrasztásokat, szent órákat, stb. szervez és vezet Karachiban és másutt az országban. Egy csapattal dolgozik együtt és hisz a felelősség egymással történő megosztásában.

1985-ben beválasztották az Egyházmegyei Szolgálati Bizottság tagjai közé, majd később a Nemzeti Szolgálati Bizottság tagjainak sorába. Ez lehetőséget teremtett számára ahhoz, hogy országszerte különféle programokon vegyen részt.

Theresa az Isten szeretetével és a hittel kapcsolatos élményeit nem csupán keresztényekkel, de nem-keresztényekkel is megosztja.

1987-ben a Nemzeti Szolgálati Bizottság tagjai őt jelölték elnöknek. Ez volt az első alkalom, amikor az elnöki tisztséget egy laikus személy kapta meg.

1988-ban a Fülöp-szigeteken a Lelkipásztori Intézetben részt vett egy tanfolyamon, amelynek címe a „Felfedezés öröme" volt, a következő évben pedig egy evangelizációs tanfolyamra járt.

o o o

1991-ben megválasztották, hogy ő képviselje az ICCRS-t a szubkontinensen. Azóta levelek, faxok és telefonok útján tartja a kapcsolatot ezen a területen a megújulás tagjaival. Érezte, hogy szükség lenne valamennyi ázsiai ország egy helyre történő összehívására, ezért Karachiban Nemzetközi Konferenciát szervezett, ahová először kilenc ország jött össze. E konferencián megosztották egymással a mindannyiukat érdeklő problémákat és megvitattak olyan kérdéseket, mint a megújulásnak a saját régiójukban történő fejlődését akadályozó nehézségek.

1993-ban a Fülöp-szigeteken megalakult egy Tanács, a Csendes-óceáni-Ázsiai Katolikus Karizmatikus Tanács. Pakisztán részéről őt választották meg a Tanács tagjának. 1993-ban részt vett a Lelkipásztori Intézet által Karachiban vezetett „Az Örömhír megosztása" elnevezésű tanfolyamon.

o o o

1996 elején Theresa meghívta Tardif atyát Karachiba egy gyógyító lelkigyakorlatra, amely gyógyító szolgálattal volt összekötve. Ez a lelki program a pakisztáni egyház életében kimagasló eredménnyel zárult. Mindenféle vallású ember, főként muzulmánok és hinduk vettek részt e szolgálatokon és gyógyultak meg. Theresa meghívta az evangelizációs iskola egyik tagját is, hogy képezzen ki 60 embert evangelizátornak azért, hogy ők majd Pakisztán egész területén dolgozzanak.

A keresztények mellett számos nem-keresztény is részt vesz Pakisztánban az imatalálkozókon és gyógyító szolgálatokon.

A katolikus karizmatikus megújulás nemzetközi hírei

Ghána

Az **„Ismerd meg és add tovább az Örömhírt"** („Know and Tell the Gospel") nevet viselő katolikus evangelizációs iskola újabb iskolaévet zárt. A „Tanítványság és evangelizáció" 7. tanfolyamát fejezték be egy küldetési ünnepséggel Pünkösd vasárnapján. A tizennégy résztvevőt Peter Turkson érsek és Charles Sam püspök avatta fel. (A főpapok székhelye Cape-Coast, illetve Sekondi-Takoradi.) Eddig 99 résztvevőt képeztek ki, akik Kenyából, Libériából, Tanzániából, Elefántcsontpartról, Angliából, Zimbabwéből, Zambiából és Ghánából jöttek.

Latin-Amerika

A CONCCLAT (**Consejo Carismático Latino Americano** – Latin-Amerikai Karizmatikus Tanács) 6. tanácskozását az elmúlt májusban Bogotában, Kolumbiában tartották. A küldöttek imádkoztak, készültek az **ECCLA XVI** összejövetelre, amelyet jövő év októberében Mexikóban rendeznek meg, továbbá elemezték a katolikus karizmatikus megújulás helyzetét Latin-Amerikában és részt vettek egy találkozón a Latin-Amerikai püspöki konferencia keretében.

Argentína

A Nemzeti Szolgálati Bizottság támogatta a „Papok Országos 7. Lelkigyakorlatát", amelyet San Antonio de Arredondoban, Cordobában rendeztek 1997 május 5-e és 9-e között. 35 püspökségből 140 pap vett részt rajta. A témáról – Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké – José Carlos de Lima püspök beszélt, míg a zenét Chiquito Villalba vezette, aki egyben a nemzeti összekötő is. *„Imádkozzunk az ilyen eseményekért, mert sok olyan pap van, akinek ez a püspök által engedélyezett éves lelkigyakorlata"* – mondta Villalba.

Brazília

A Nemzeti Szolgálati Bizottság legutóbbi tanácskozása során azt tervezte, hogy létrehoz egy kommunikációs titkárságot annak érdekében, hogy összeköttetést találjon a médiával az egyházon belül és a világban. A Szentatya és a püspökök kívánságára beindult a **„Cönákulum Máriával"** elnevezésű projekt, melynek célja az evangelizációra történő pénzalapok gyűjtése a különböző egyházmegyékben.

Tanzánia

Múlt év januárjában **Agape Center** néven kezdte meg működését Dar-Es-Salaamban egy katolikus Biblia-iskola.

India

A keralai Muringoorban, Dél-Indiában az **„Isteni Megváltó Központ"** a világ legnagyobb karizmatikus lelkigyakorlatos központja, ahol egyhetes turnusokban bentlakásos lelkigyakorlatokat tartanak egész évben, esetenként 8-10.000 résztvevővel, akiknek mintegy 20%-a nem keresztény. Közismert neve **Potta Lelkigyakorlatos Mozgalom**. Egész Indiára kiterjed és most már a tengerentúlra is. A központ jelen formájában 1987 január 1-én kezdte meg működését egy vincés szerzetes látomását követően. E szerzet karizmája a népmisszió. Naponta egyidejűleg hét nyelven, közöttük angolul is, hirdetik az Igét, amihez gyógyulásokról és megtérésekről szóló tanúságtételek társulnak. Itt azt tekintik elsődlegesnek, hogy mindenkit evangelizátorrá formáljanak.

Trinidad

Mintegy 45-50.000 ember dacolt a felhőszakadással 1997 január 5-én egy hatalmas „Menetelés Jézusért" felvonuláson, mely a katolikus karizmatikus megújulás által szervezett második ilyen felvonulás volt. A felvonulást II. János Pál pápának a **Tertio Millenio Adveniente** című apostoli levelére adott válaszként rendezték meg, melyben a pápa arra hívta fel a híveket, hogy 1997-et Jézus Krisztus éveként ünnepeljék. Ez a felvonulás arra is jó alkalom volt, hogy felhívja a figyelmet az Antillák Eucharisztikus Kongresszusra, melyre Trinidadban került sor az elmúlt áprilisban. Antony Pantin érsek, aki maga is részt vett a felvonuláson, befejezésül rövid beszédet mondott.

(Az ICCRS engedélyével közöltük.)

»Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakaratú embereknek!« (Lk 2,14)

»Menjünk át Betlehembe! Hadd lássuk a történteket, amiket az Úr hírül adott nekünk.« (Lk 2,15)

»Az Ige testté lett, és köztünk lakott.« (Jn 1,14)

»Íme, a szűz méhében fogan és fiút szül, és Emmánuelnek fogják hívni. Ez azt jelenti: Velünk az Isten.« (Mt 1,23)

Minden kedves olvasónknak és kedves családjának kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket kívánunk!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

¤ **José H. Prado Flores: „Jézus tanítványainak iskolája"** című könyve (a János-kurzus anyaga) kapható az Emmausz Irodában és az Új Ember Könyvesboltban (Ferenciek tere). Ára: 300.-Ft

¤ **Charles Whitehead előadásának anyagát**, amelyet a VI. Országos Karizmatikus Találkozón mondott, a következő számunkban (1998-ban) közölni fogjuk.

¤ **Újságunk árát** – amint ígértük – **nem fogjuk emelni** 1998-ban. Kérjük, hogy az előfizetéseket mielőbb rendezzék, és aki elköltözött, szíveskedjék az új címét megírni!

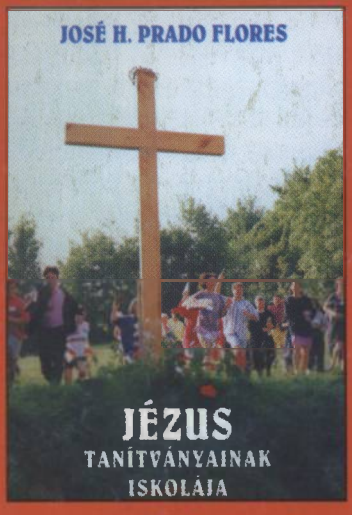
¤ Kiadói terveink között szerepel **Grandis: „Jöjj utánam"** című könyve, amely a karizmák kibontakozásáról és az evangelizációs imaösszejövetelek vezetéséről szól, valamint **José H. Prado Flores: „Mózes"** című könyve (a Mózes-kurzus anyaga), amely kitűnő elemzést ad Mózes lelki fejlődéséről. Szeretnénk a fenti könyveket még karácsony előtt megjelentetni.

90,- Ft

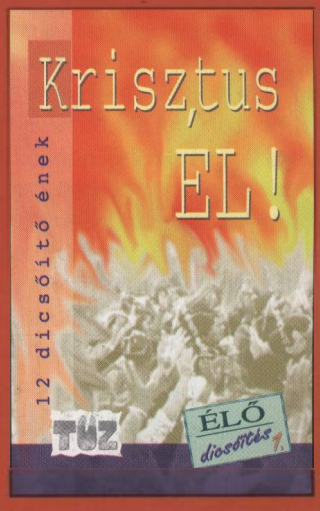

Megjelent:

José H. Pradó Flores:
Jézus tanítványainak iskolája
(János kurzus)

Krisztus él!
A „Tűz" evangelizációk dicsőítő énekeiből,
10 új ének

Kaphatók az Emmausz irodában és a katolikus könyvesboltokban.

TARTALOMJEGYZÉK • II.János Pál Pápa: Éltető Lélek...2 • Katona István: Karácsonyi üzenet...3 • Halász Piusz: Csókoljon meg...4 • Egresi István: Az idők jelei...6 • Németh György: Isten gyermeke lettem...7 • Petty Gallagher Mansfield: Áldott Ő, aki hitt...10 • Barth Pastor: Áraszd ránk Uram újra a tüzet...12 • Allan Panozza: Szolgáljunk Jézushoz hasonlóan...14 • Edward Lee Joly: Jézus igy szól, szomjazom...16 • A Katolikus Karizmatikus Megújulás hírei...18 • Szerkesztői üzenetek...19

Fotó: Fehér Marta

– M A R A N A T H A –

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja
megjelenik kéthavonta
Megrendelhető a szerkesztőség címén:
Budapest, 1053 Ferenciek tere 9.
Telefax: 117-4875
Főszerkesztő: Katona István

Kiadja az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
Műszaki szerkesztő: Fehérváryné Merényi Ágnes
Készült az GÖDI PRINT Kft. nyomdájában
Felelős vezető: Lakatos Imre
ISSN 0865–2805 B/EL/28/1992